

[Kész regény 2.0]

PRÓZA - LXI. évfolyam, 31. szám, 2017. augusztus 4.

Senki nem értette, de a nagyhangú Havasi hamar szert tett egy új feleségre. Fiatal, joggal gyönyörűnek mondott asszony, szorosra kötött, fekete hajjal, valahonnan a sváb felvégről, onnan hordta az urának mindennap alumínium ételhordóban az ebédet. Leves, második fogás, desszertnek meg édesség, gyümölcs vagy sajt. A férj háromnegyed tizenkettő körül kezdett el rendezkedni. Elővette a széket és az asztalt. Odaállította őket a kirakatba. Terítő, tányérok, evőeszközök, szalvéta. A feleség a szövet holmit naponta cserélte, ebéd után elmosogatott. A férj várta az asszonyt, leült, olvasta a friss napilapot. Lássák az emberek, hogy ő most enni fog. Talán el is viszi őt innen egyszer az ő felesége.